

Nej til "automatisk organdonor"

Ved formodet samtykke tvinges nejsigere til at eksponere deres nej, hvis de vil sikre, at det bliver respekteret.

Dette kan medføre alvorlige problemer i nejsigerens almindelige kontakt til sundhedsvæsenet.

Hvis loven ændres, så man automatisk er organdonor, skal man aktivt sige nej.

Problemet med dette er, at et sådant nej kan overses.

Min faster blev obduceret i strid med både sit eget og familiens udtrykte ønske. Hospitalet beklagede efterfølgende, men anførte, at "fejl jo ikke helt kan undgås".

Et nej i Donorregistret vil i nogle tilfælde blive overset eller misforstået og organer blive udtaget fra en person, som har modsat sig det. Fordi fejl uundgåeligt sker.

Tanken om dette er for nogle mennesker så belastende, at det nedsætter deres livskvalitet.

Nogle mennesker anser overgangen fra levende til død for at være en vigtig proces, der strækker sig ud over det øjeblik, man erklæres hjernedød.

For mennesker med den opfattelse, er det af afgørende betydning at føle sig sikre på, at deres organer ikke bliver udtaget før, de efter egen opfattelse er rigtig døde.

Andre er traumatiseret på en måde, som gør selv den mindste tvivl om sikkerhed uudholdelig.

I et forsøg på at opnå denne sikkerhed, kan man få skrevet ind i sin journal og fremhævet flest mulige steder, at man ikke ønsker at være organdonor.

Men med den stemning, der i stigende grad hersker i samfundet, i retning af, at "ikke donorer er dårlige og egoistiske mennesker, som ikke fortjener hjælp, når de ikke selv er parate til at hjælpe", er det et seriøst problem, at personalet ved enhver kontakt til sundhedssystemet, uanset hvad det drejer sig om, som det første bliver bekendt med, at denne patient ikke er donor.

Det vil påvirke – om ikke bevidst, så ubevidst.

Med en lovændring, som gør alle til donorer i udgangspunktet, tvinges man til at eksponere sit nej, hvis man vil føle sig sikker på at få det respekteret.

Og i et forhold, som for nogle mennesker har så dyb og afgørende betydning, er selv en lille usikkerhed vanskelig at leve med.

Jeg ser så hellere, at man afskæres fra at modtage et organ, hvis man ikke selv har tilmeldt sig donorregistret med et ja.

Dette strider med vores princip om lige adgang til behandling, men kan til en vis grad modvirke stigmatiseringen af de mennesker, som af mange forskellige grunde må sige nej.

Venlig hilsen fra
Kristinna Johansson
Socialrådgiver
Bakkevej 25

8670 Låsby